

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **M. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2014, č. j. MPSV-UM/10033/14/4S-OLK, sp. zn. SZ/1023/2014/4S-OLK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 23. 10. 2014, č. j. MPSV-UM/10033/14/4S-OLK, sp. zn. SZ/1023/2014/4S-OLK **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 570 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet číslo: 153582160/0300.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Olomouci, kontaktní pracoviště Prostějov ze dne 15. 7. 2014, č. j. 191121/14/PV, sp. zn. 5627-14-PV byl žalobci přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „TP“ ode dne 9. 4. 2014, neboť podle posudku OSSZ Prostějov ze dne 26. 5. 2014 a 23. 6. 2014 jeho

zdravotní stav odpovídá postižením uvedeným v seznamu zdravotních stavů umožňujících přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením tohoto stupně.

Proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Olomouci (dále též „Úřad práce“) podal žalobce odvolání, v němž popisuje jeho zdravotní stav a jeho důsledky a sděluje, že potřebuje průkaz s označením „ZTP“, jelikož je odkázán na dopravu osobním automobilem za účelem návštěv, jak praktického lékaře, tak odborných lékařů a potřebuje parkovat na vyhrazeném místě pro invalidy. O odvolání rozhodl žalovaný dne 23. 10. 2014, podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), odvolání zamítl a uvedené rozhodnutí potvrdil.

Dne 17. 12. 2014 podal žalobce žalobu, v níž vyslovil nespokojenost s posouzením zdravotního stavu a celkově s napadeným rozhodnutím. Byť posudkový závěr PK MPSV ČR v Brně ze dne 9. 10. 2014 se shoduje s posudkovým závěrem OSSZ Prostějov ze dne 26. 5. 2014 a 23. 6. 2014, považoval posouzení za nesprávné, jelikož nebylo vzato v úvahu další postižení levé dolní končetiny, která je prakticky afunkční a slouží coby nestabilní opora vzhledem ke značné omezené hybnosti v koleni, omezené hybnosti v kyčli a artróze třetího stupně v kyčli, navíc podmíněné hypotrofií svalstva. Byl toho názoru, že jeho zdravotní stav je závažnější, odpovídající průkazu ZTP. Z tohoto důvodu považoval za žádoucí zohlednění znaleckého posudku, který zpracoval MUDr. V. L., posudkový znalec z oboru zdravotnictví odvětví posudkového lékařství tj. znalec který zpracoval posudek na základě jeho žádosti. Po důkladném vyšetření a prostudování zdravotní dokumentace dospěl jmenovaný k závěru, že jeho zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý a dle přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb., platné ode dne 1. 1. 2014, považuje za těžké funkční postižení pohyblivosti dle ust. § 34 zákona č. 329/2011 Sb., odpovídající nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem ZTP.

Dále uvedl, že k posuzování zdravotního stavu z důvodu výměny průkazu osoby se zdravotním postižením a následně k podání správní žaloby nemuselo dojít, kdyby Úřad práce v Prostějově, který v době, kdy ho poslal na nové posouzení, již věděl, že dle připravované právní úpravy se chystá změna pro výměnu průkazu. Bylo známo, že držitelé průkazu ZTP s platností trvalou do dne 31. 12. 2015 nebudou muset postupovat nové posouzení a budou jim automaticky vydávány nové průkazy se stejnou platností. Postupem úřadu práce se cítil poškozen, neboť k posudkovému vyšetření byl předvolán s velkým časovým předstihem, sice 20 měsíců před ukončením platnosti průkazu ZTP. Tímto postupem byl znevýhodněn oproti ostatním držitelům průkazu ZTP se stejnou platností, kterým bude ode dne 1. 1. 2015 průkaz automaticky vyměněn. Popisovaným postupem se tak dostal do situace, že je vlastníkem dvou průkazů TP a ZTP. Vzhledem k tomu, že je odkázán na dopravu osobním automobilem, k návštěvám praktického lékaře i lékařů specialistů, potřebuje pro nástup i výstup z auta dveře široce otevřené, což mu umožní pouze široké parkovací místo pro invalidy a dále z důvodu překonávání kratší vzdálenosti při jeho zdravotních potížích s mobilitou.

Z výše uvedených důvodů navrhl zrušení přezkoumávaného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 16. 1. 2015 provedl genezi postupu ve správním řízení, které bylo zahájeno oznámením úřadu práce ze dne 2. 4. 2014, č. j. 104829/14/PV, jímž bylo zahájeno správní řízení ve věci nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením.

Posudek o zdravotním stavu byl vypracován OSSZ Prostějov dne 26. 5. 2014 se závěrem, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pro poúrazovou ztrátu po amputaci dolní končetiny v bérce a projevy situační depresivní symptomatologie. Podle odborných nálezů byl stav vyhodnocen tak, že se jedná o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením ve znění platném ode dne 1. 1. 2014. Jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. b) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., ve znění platném ode dne 1. 1. 2014. Zmocněnkyně žalobce se seznámila s posouzením zdravotního stavu posuzovaného dne 9. 6. 2014, zároveň doložila znalecký posudek ze dne 9. 5. 2013 MUDr. V. L., na základě kterého bylo rozhodnuto ve věci odejmutí příspěvku na péči vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 22 A 36/2013 (rozsudek ze dne 22. 5. 2014). V doplňujícím vyjádření OSSZ Prostějov ze dne 23. 6. 2014 lékař konstatoval, že nebyly shledány důvody ke změně posudkového závěru. Od posledního posouzení nebylo prokázáno zhoršení mobility, trvá schopnost samostatné chůze s oporou holí, s použitím protézy. Následně poté byl žalobce vyrozuměn a poučen dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, k věci se dále nevyjádřil, proto dne 15. 7. 2014 bylo vydáno úřadem práce rozhodnutí, dle kterého žalobci byl přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 9. 4. 2014.

Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, v rámci odvolacího řízení byl proveden posudek PK MPSV ČR v Brně dne 9. 10. 2014. Posudková komise za účasti žalobce vycházela z podkladové a zdravotní dokumentace uvedené v posudku, který byl účastníku doručen i z objektivního ortopedického vyšetření při jednání komise. Posudkově tak na základě doložených odborných nálezů i objektivizace zdravotního stavu žalobce vyšetřením při jednání odborným ortopedickým a neurologickým, bylo konstatováno, že se jedná o stav po polytraumatu ze dne 23. 5. 1997, kdy došlo ke zlomenině pravé pažní kosti s vykloubením ramene, zlomenině pánve s rozstupem symfýzy a poškozením sedacího nervu vpravo, tříštvé otevřené zlomenině levé stehenní kosti a zlomenině levého bérce. Stav byl komplikován selháním ledvinových a dechových funkcí. Byla provedena řada operací, pro ischemizaci levé dolní končetiny byla nutná její amputace pod kolenem dne 6. 6. 1997, což bylo řešeno následně protézou. Amputovaná levá dolní končetina pod kolenem je omezena v hybnosti v kolenním kloubu, jen lehce v kloubu kyčelním. Od roku 1997, kdy došlo k úrazu, byl dlouhodobě uživatelem protézy, pro opakující se otlaky a defekty na pahýlu udával jmenovaný omezenou možnost používání protézy. Při vyšetření v rámci PK MPSV ČR byl pahýl bez defektů. Z posudkového hlediska se tedy nejedná o těžké funkční postižení dvou končetin na podkladě těžkého omezení hybnosti obou kyčelních nebo obou kolenních kloubů na dolních končetinách. K posudkovému jednání se dostavil autem, které samostatně řídil, má automatickou převodovku. Pravou dolní končetinu využívá k řízení v plném rozsahu, medicínsky se jedná pouze o oslabení dorsální flexe palce, nikoliv celého chodidla. Posuzovaný je léčen i pro depresivní poruchu těžkého stupně s přetrvávajícími změnami osobnosti po prodělaném polytraumatu, pokračuje v terapii antidepressivy a hypnotiky. Při tomto duševním postižení není dokumentována porucha orientace a komunikace. Posudková komise vycházela z posudkového hodnocení funkčního postižení pohybového aparátu, a ačkoliv jmenovaný uváděl značné omezení hybnosti v levém kyčelním kloubu, toto tvrzení nebylo potvrzené žádným odborným lékařským nálezem. Pokud se týká předloženého znaleckého posudku MUDr. V. L. ze dne 9. 5. 2013, tento byl vypracován za účelem posouzení příspěvku na péči, kde je hodnoceno zvládání deseti základních životních potřeb včetně mobility. Kritéria hodnocení pro příspěvek na péči jsou posudkově úplně odlišná od

kritérií pro hodnocení přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Dle posudkového závěru posuzované věci bylo konstatováno, že se jedná o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace včetně osob s poruchou autistického spektra ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., v platném znění. Jedná se o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. b) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., ve znění vyhlášky č. 388/2013 Sb. Žalovaný dal možnost žalobci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, této možnosti nevyužil. Proto dne 23. 10. 2014 bylo vydáno ve věci přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označeného symbolem „TP“ napadené rozhodnutí.

K námitce žalobce, že se cítí postupem úřadu práce poškozen, zejména bezdůvodným časovým předstihem před vypršením platnosti průkazu ZTP, kdy mu byl tento průkaz ode dne 1. 1. 2016 odebrán, argumentoval žalovaný tím, že znění novely zákona č. 329/2011 Sb. na jeho případ nedopadá, neboť mu nebyl přiznán uvedený průkaz podle ust. § 34 nebo § 35 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění účinném přede dnem 1. 1. 2014. Na situaci žalobce dopadlo ust. § 38 odst. 7 a 8 zákona č. 329/2011 Sb., a to ve znění účinném v období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2014. Tedy průkazy mimořádných výhod osvědčující stupeň mimořádných výhod vydané podle předpisů účinných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona zůstaly v platnosti i po tomto dni, a to do uplynutí doby platnosti vyznačené v těchto průkazech, nejdéle však do 31. 12. 2015. Je mylné přesvědčení žalobce, že mu byl průkaz ZTP odebrán neprávem ode dne 1. 1. 2016. Průkaz osoby se zdravotním postižením bylo možno přiznat nejdříve ode dne 1. 1. 2012 v souladu s ust. § 34 a následující zákona č. 329/2011 Sb., a to dle rozdílných kritérií v době od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2013 (zkoumalo zvládání základních životních potřeb v oblasti mobility a orientace), a v době od 1. 1. 2014 (zkoumá se schopnost pohyblivosti nebo orientace včetně osob s poruchou autistického spektra – zjišťuje míra funkčního postižení těchto schopností a to středně těžké funkční postižení odůvodňující přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označeného symbolem „TP“, těžké funkční postižení, odůvodňující přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označeného symbolem „ZTP“, zvláště těžké funkční postižení nebo úplné postižení odůvodňující přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označeného symbolem „ZTP/P“). Je proto třeba rozlišovat nejen rozdílnou terminologii, ale i různé důvody pro přiznání průkazu a v neposlední řadě rovněž i jiná kritéria pro přiznání. Žalobce dále uvádí, z jakého důvodu potřebuje průkaz s označením ZTP, tyto důvody jsou sice legitimní, nicméně nutno uvést, že nejsou posudkově rozhodné. Parkování blízko místa cíle, potřeba většího prostoru pro výstup z motorového vozidla, frekvence návštěv lékařů a místo jejich sídla nejsou uvedeny mezi zkoumanými podmínkami pro nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením.

Na základě výše uvedeného žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Žalobce v replice k písemnému vyjádření žalovaného ze dne 3. 2. 2015 nesouhlasil s vyjádřením žalovaného, že nejsou těžce postiženy klouby dolních končetin, a že má k dispozici funkční protézu. Protézu používá omezeně z důvodu otlaků, opruzenin, křečových bolestí pahýlu a fantomových bolestí. Na amputované dolní končetině je postižený kyčelní kloub třetí stupeň artrózy a těžké omezení hybnosti kolene a omezení hybnosti levé kyčle. Nebylo přihlédnuto k jeho dalším postižením jako je artróza druhého stupně pravé kyčle, paréza n.peronea, asymetrie pánve, bolesti bederní a krční páteře, které souvisí s přetěžováním v důsledku používání berlí. Nesouhlasil i s vyjádřením žalovaného k výměně průkazu osoby se zdravotním postižením.

Ve správním spise je založeno oznámení úřadu práce ze dne 2. 4. 2014, č. j. 104829/14/PV, jímž bylo zahájeno správní řízení ve věci nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, posudek o zdravotním stavu vypracovaný dne 26. 5. 2014 lékařem OSSZ Prostějov (jeho obsah konstatován výše), protokol sepsaný se zmocněnkyní žalobce Janou Sedláčkovou dne 9. 6. 2014 (viz výše), doplňující vyjádření OSSZ Prostějov ze dne 23. 6. 2014 (viz výše), vyrozměnění účastníka řízení ze dne 26. 6. 2014 (viz výše), rozhodnutí úřadu práce ze dne 15. 7. 2014, č. j. 191121/14/PV, jímž byl žalobci přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 9. 4. 2014, odvolání žalobce ze dne 28. 7. 2014, posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 9. 10. 2014, vyrozměnění žalobce k možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ze dne 14. 10. 2014 a napadené rozhodnutí ze dne 23. 10. 2014, č. j. MPSV-UM/133/14/4S-OLK, sp. zn. SZ/1023/2014/4S-OLK.

V předmětné věci bylo nařízeno jednání na den 29. 9. 2016, žalovaný neúčast při jednání písemně omluvil (důvody pracovního zaneprázdnění), omluva byla elektronickou formou doručena soudu dne 25. 7. 2016. Z výpovědi žalobce bylo zjištěno, že mimořádné výhody druhého stupně mu byly přiznány rozhodnutím Městského úřadu Prostějov ze dne 13. 10. 2003. V dubnu roku 2014 bylo zahájeno správní řízení ve věci nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, dne 26. 5. 2014 byl vypracován posudek OSSZ Prostějov, kterým bylo určeno, že je osobou se zdravotním postižením označeným symbolem „TP“. Byl mu vydán průkaz osvědčující výhody druhého stupně, přičemž v prosinci roku 2015 mu byl přidělen průkaz se symbolem „ZTP“ s přihlédnutím k aplikaci ust. § 38 odst. 7 zákona č. 329/2011 Sb., v platném znění. Byl toho názoru, že nebyly dány právní důvody k novému posouzení zdravotního stavu, které proběhlo dne 26. 5. 2014. Závažnost zdravotního stavu dokladoval znaleckým posudkem MUDr. V. L. ze dne 8. 12. 2014, který si nechal vypracovat k průkaznosti charakteru a stupně zdravotního postižení. I nadále setrval v plném rozsahu na žalobních námitkách, na základě kterých navrhl zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Soud provedl důkaz znaleckým posudkem obor zdravotnictví odvětví posudkového lékaře MUDr. V. L. ze dne 8. 12. 2014, který si zajistil žalobce a z něhož bylo zjištěno, že posuzovaný splňuje kritéria daná zákonem č. 329/2011 Sb., tj. dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Dle přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb., platné ode dne 1. 1. 2014, byl zdravotní stav považován za těžké funkční postižení pohyblivosti, dle ust. § 34 zákona č. 329/2011 Sb., odpovídající nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „ZTP“. Stav byl hodnocen dle odst. 2 výše citované přílohy – stav lze srovnat s podstatným omezením schopnosti pohyblivosti na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti – písm. c) funkční ztráta dolní končetiny se ztrátou opěrné funkce. Vzhledem k dalším postižením LDK a ostatním postižením lze rovněž stav srovnat s postižením uvedeným pod písm. a) anatomická ztráta dolní končetiny v kolenním kloubu nebo výše, exteriérový uživatel protézy. Uvedený stav trval ode dne 1. 1. 2014 a trvá do současnosti.

Dále byl proveden důkaz rozhodnutím Městského úřadu Prostějov ze dne 13. 10. 2003, č. j. SV/420/03/Sek, jímž žalobci byly přiznány nadále mimořádné výhody druhého stupně. Z odůvodnění rozhodnutí vyplynulo, že dne 7. 7. 2003 se dostavil žalobce ke správnímu orgánu za účelem podání žádosti o prodloužení mimořádných výhod druhého stupně – průkazu ZTP. Posouzení zdravotního stavu bylo provedeno lékařem OSSZ v Prostějově dne 3. 10. 2003 se závěrem, že je občanem těžce zdravotně postiženým ve smyslu ust. § 86 odst. 2

zákona č. 100/1988 Sb., v platném znění. Zdravotní postižení odpovídalo odst. 2 písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce MPSV ČR č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánu České republiky v sociálním zabezpečení ve znění pozdějších předpisů, tzn., že i nadále mu náležely mimořádné výhody druhého stupně. Platnost posudku byla bez časového omezení.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Ve smyslu ust. § 35 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., v platném znění, o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením se řízení zahajuje na základě písemné žádosti podané na tiskopisu předepsaném ministerstvem.

Dle ust. § 35 odst. 2 citovaného zákona žádost podle odstavce 1, kromě náležitostí podání podle správního řádu, dále obsahuje označení praktického lékaře, který registruje žadatele o průkaz osoby se zdravotním postižením.

Dle ust. § 35 odst. 3 citovaného zákona pro účely řízení o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením požádá krajská pobočka Úřadu práce příslušnou okresní správu sociálního zabezpečení o posouzení schopnosti žadatele zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility a orientace o posouzení stupně závislosti; při rozhodování o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením vychází krajská pobočka Úřadu práce z tohoto posudku.

Dle ust. § 35 odst. 4 citovaného zákona pro řízení o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením dále platí obdobně ust. § 22 odst. 3 a § 24 až § 26 s tím, že rozhodnutí se vydává jen v případě zamítnutí jeho vydání.

Dle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb.,- Vymezení schopnosti zvládat základní životní potřeby - jsou stanovena tato posudková kritéria:

a) Mobilita:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence,

orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

Soud se v první řadě zabýval otázkou, zda řízení o průkazu osoby se zdravotním postižením je vyloučeno ze soudního přezkumu, jak navrhl žalovaný, či zda soudnímu přezkumu podléhá.

V této souvislosti odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 6. 1. 2010, č. j. 3 Ads 110/2009-49, který byl publikován pod č. 2018/2010 Sb. NSS), dle níž soudnímu přezkumu podléhají rozhodnutí o příspěvku na péči. Podle tohoto rozsudku *„příspěvek na péči se podle ust. § 7 zákona o sociálních službách poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci, a to ve výši stanovené na základě zjištěného stupně závislosti, které vymezuje ust. § 8 zákona. Ačkoliv byl zákonem o sociálních službách nově zavedený příspěvek na péči upraven jako dávka sociální péče, nebylo rozhodnutí v této věci zákonodárcem zařazeno mezi rozhodnutí o dávkách sociální péče vyloučená ze soudního přezkumu. Nejvyšší správní soud zde poznamenává, že dávky sociální péče i dávky osobám se zdravotním postižením (příspěvek na mobilitu, příspěvek na zvláštní pomůcku, průkaz osoby se zdravotním postižením přitom mají obdobný charakter jako příspěvek na péči – vzhledem k tomu, že jsou poskytovány v rámci péče o zdravotně postižené občany, závisí jejich přiznání rovněž převážně na posouzení zdravotního stavu). Nejvyšší správní soud závěrem zdůrazňuje, že v případě pochybností je zapotřebí jakékoliv výluky ze soudního přezkumu interpretovat restriktivně, tj. ve prospěch soudního přezkumu; jiný přístup by ve svých důsledcích mohl být odepřením spravedlnosti – denegatio ius titiae“.*

Vzhledem k tomu, že pro účely průkazu osoby se zdravotním postižením se posuzuje schopnost žadatele zvládat základní životné potřeby v oblasti mobility nebo orientace, a to stejným způsobem jako pro účely příspěvku na péči, soud má s ohledem na shora uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu za to, že rovněž rozhodnutí ve věci přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením soudnímu přezkumu podléhá (srov. § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb.). Uvedený názor dále soud opírá o ust. § 7 odst. 3 s.ř.s. (příslušnost soudů), dle kterého je věcně příslušný krajský soud k řízení ve věcech dávek pro osoby se zdravotním postižením, průkazu osoby se zdravotním postižením... atd.

Podmínky nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením je vázán na posouzení zdravotního stavu a schopnosti pohyblivosti a orientace žadatele o tento průkaz (§ 35 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb.).

Na základě skutkových zjištění má soud předně za to, že správní orgán I. stupně porušil ust. § 36 odst. 3 správního řádu, podle něhož: *„nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníku před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje a účastníka, který se práva vyjádření k podkladům rozhodnutí vzdal“.* Z citovaného ustanovení správního řádu vyplývá povinnost správního orgánu dát účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to před vydáním rozhodnutí ve věci v okamžiku, kdy bylo ukončeno dokazování. Jedná se o jednu ze základních zásad správního řízení, základní procesní právo vyplývající obecně z Listiny základních práv a svobod, která obecně zakotvuje v článku 38

odst. 2 právo na spravedlivý proces. Ve smyslu citovaného ustanovení správního řádu je správní orgán povinen vyzvat účastníky řízení, aby se vyjádřili k podkladům rozhodnutí.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí, jakož i procesu, který mu předcházel, zaujal soud stanovisko, že se závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, se nelze ztotožnit. Z rozhodnutí Městského úřadu Prostějov ze dne 13. 10. 2003, č. j. SV/420/03/Sek byly žalobci nadále přiznány mimořádné výhody druhého stupně, neboť podle posudku lékaře OSSZ v Prostějově ze dne 3. 10. 2003 odpovídalo jeho zdravotní postižení odst. 2 písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí ČR č. 182/1991 Sb., tj. nadále mu náležely mimořádné výhody druhého stupně, a to **bez časového omezení**. Žalobci byly poskytovány mimořádné výhody druhého stupně podle ust. § 86 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů a přílohy 2 odst. 2 písm. b) k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí ČR č. 182/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Žalobce byl označen občanem těžce zdravotně postiženým, náležely mu mimořádné výhody druhého stupně, a to **bez časového omezení**. Zdejší soud zaujal právní názor, že na situaci žalobce dopadá ust. § 38 odst. 7 zákona č. 329/2011 Sb., v platném znění, dle kterého *„průkazy mimořádných výhod osvědčující stupeň mimořádných výhod vydané podle předpisu účinných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona zůstávají v platnosti i po tomto dni, a to do uplynutí doby platnosti vyznačené v těchto průkazech, nejdéle však do 31. 12. 2015. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zašle osobám, kterým byly přiznány mimořádné výhody, do 31. 12. 2011 písemné sdělení obsahující informace o další platnosti průkazu mimořádných výhod a o postupu při jejich nahrazení novými průkazy...“* V důsledku změny legislativy v oblasti pomoci osobám se zdravotním postižením tak průkazy mimořádných výhod zůstaly v platnosti nejdéle do 31. 12. 2015. Úkon vyplývající pro správní orgány z ust. § 38 odst. 7 citovaného zákona musí být proveden ještě předtím, než uplyne doba platnosti průkazu mimořádných výhod. Smyslem tohoto postupu je zabezpečit plynulý nárok na průkaz a případně na benefity, které z něj vyplývají. Cílem nové právní úpravy je nastavit pravidla tak, aby držitelé průkazu mimořádných výhod dostali průkaz osoby se zdravotním postižením (dále též „OZP“) automaticky aniž by museli znovu procházet posouzením zdravotního stavu u posudkového lékaře příslušné Okresní správy sociálního zabezpečení. V případě osob, které mají přiznány mimořádné výhody bez časového omezení, a kterým končí platnost průkazu dne 31. 12. 2015, tedy řízení se nezahajuje.

Vzhledem k tomu, že žalobci podle předcházející právní úpravy byly přiznány mimořádné výhody druhého stupně bez časového omezení, nebyly dány důvody k zahájení správního řízení ve věci nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením a nebyly dány ani důvody k vypracování posudku o jeho zdravotním stavu dne 26. 5. 2014 a 23. 6. 2014. Uvedeného pochybení si pravděpodobně byl vědom i správní orgán, jestliže žalobci, jak vyplývá z jeho výpovědi, v prosinci roku 2015 vydal průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ náležející osoby s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace včetně osob s poruchou autistického spektra.

Dále soud konstatuje, že k důkazu žalobcem navrženým a v rámci soudního jednání provedeným, tj. znaleckému posudku znalcem MUDr. V. L. nebylo přihlédnuto, neboť důvodem zrušení přezkoumávaného rozhodnutí bylo pochybení právní, nikoliv skutkové.

Na základě nastoleného právního režimu soud uzavírá, že přezkoumávané rozhodnutí trpí vadou chybného posouzení právní otázky, proto napadené rozhodnutí bylo zrušeno dle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. Soud současně vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu shora vysloveným.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci samé byl úspěšný, soud mu přiznal následující náhradu nákladů řízení: cestovní výdaje k soudnímu jednání dne 29. 9. 2016, trasa Prostějov – Brno a zpět, celkem 127 km (fotokopie technického průkazu připojeno, spotřeba 7,9 l/100 km, pohonná hmota Natural 95, 1 litr = 37,50 Kč), tj. 450 Kč, zdokladované poštovné v celkové částce 120 Kč, tedy celková částka náhrady nákladů řízení činí 570 Kč. Žalobce požadoval proplacení i jízdného v souvislosti s jednáním PK MPSV ČR v Brně dne 9. 10. 2014 a jednání se soudním znalcem MUDr. V. L. dne 19. 11. 2014 v Brně, Cejl 10. Tyto náklady však soud nemohl úspěšnému žalobci přiznat, neboť dle ust. § 79 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů „*nestanoví-li zákon jinak, nese správní orgán nebo dotčený orgán (§ 136) a účastník své náklady.*“ Soud v otázce nákladů řízení dále poukazuje i na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 4. 2006, č. j. 58 Ca 30/2005-81, dle kterého „*důvodnost vynaložení nákladů řízení podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. je nutné zkoumat ve vztahu k výsledku soudního řízení, tzn., že žalovaný bude mít zpravidla právo na náhradu pouze těch nákladů řízení, bez jejichž vynaložení by zřejmě nedosáhl úspěchu ve věci.*“

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 29. září 2016

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová